

Miguel Sebastián

EXMINISTRE D'INDÚSTRIA I ENERGIA

'Fracking' "És una decisió de país però, quan un territori s'hi nega, no es pot fer" **Prospeccions petrolíferes** "Actualment tot el que ingressem pel turisme ens ho gastem en petroli" **Cotxe elèctric** "No tinc cap dubte que és el futur"

"La indemnització i el lloc del Castor no els vaig decidir jo"

XAVIER GRAU
BARCELONA

L'economista Miguel Sebastián (Madrid, 1957) va ser ministre d'Indústria i Energia en l'últim govern socialista de José Luis Rodríguez Zapatero. Ara es dedica a fer feines d'assessorament, fa conferències com la d'ahir al Fòrum Cornellà Creació i imparteix classes a la Facultat d'Econòmiques al campus de Somosaguas de la Universitat Complutense, al costat de la Facultat de Polítiques d'on va sorgir Podem. Sebastián va firmar el decret que permet la indemnització de més de 1.500 milions a una empresa de Florentino Pérez, tot i que diu que no va ser decisió seva i que ja s'ho va trobar fet.

¿Hi havia una altra sortida per al Castor?

A mi ja em va arribar amb la clàusula de la indemnització. El decret ja estava tramitat. Ningú va objectar contra la clàusula i d'alguna manera el Suprem l'ha validat. Amb el Castor hi ha molta confusió i descoïxement. Si no hagués passat res ara estaria funcionant al doble del cost que tindrà hibernat.

Si tenia més cost funcionant, per què el volíem?

És una inversió privada, tot i que sigui un sector regulat, i una part és inversió estrangera. Es va fer per una decisió que van prendre uns altres, però no crec que fos una mala decisió. A Espanya només hi havia dos magatzems, mentre que a Alemanya n'hi ha més de quaranta, al Regne Unit més de cinquanta, a França quinze, als Estats Units 400. A Espanya algú va pensar que en calien més per dos motius. Primer, perquè si hi ha una crisi de subministrament necessitem tenir gas, i segon, per evitar que es dispari el preu si hi ha una punta de demanda. Aquest és el benefici per al consumidor. Són beneficis potencials, el Castor no té una utilitat cada dia. És com l'exèrcit, que no té utilitat immediata, i Déu vulgui que no en tingui, però l'has de mantenir. El Cas-

tor és com una assegurança, amb un benefici potencial. Si no hi hagués hagut terratrèmols tindria un cost que seria el doble. El paguen els consumidors, el 80% dels quals són les indústries, per una cosa que és beneficiosa per a ells, almenys a vegades. És cert que hi va haver terratrèmols. Jo no vaig decidir el lloc. Però la clàusula deia que si el magatzem estava operatiu i el govern decidia tancar-lo s'indemnitzaria amb el valor net residual. Però això es preveia si la planta estava operativa, i aquesta planta no ho està. El govern potser podria haver pres una solució menys costosa per als consumidors. És un tema jurídic. La qüestió és si es podria haver negociat d'una altra manera en funció de qui té la responsabilitat que les coses no anessin com s'havia previst.

¿Els terratrèmols són l'única causa de la hibernació? ¿Hi ha alguna causa oculta?

No hi veig cap causa oculta, però potser algú pensa que ara no cal perquè no hi ha perill de falta de subministrament o puntes de consum.

¿Ha estat mai en perill, el subministrament?

No, perquè hem tingut diversificació del subministrament i no hi ha hagut cap problema greu a Algèria. Però si hi hagués un problema greu en aquest país si que podríem tenir un problema. Si passés alguna cosa i no tinguéssim magatzems, la crítica hauria sigut molt gran. És cert que les coses no han sortit com es volia, però no crec que s'hagin fet malament.

Les Canàries s'han revoltat contra les prospeccions petrolíferes. Què s'ha fet malament?

Ha de ser una decisió de país. Aquestes coses tan complicades s'han de decidir de manera que hi participi el país, els representants polítics, la societat civil. S'ha de fer la pregunta de si com a país volem buscar petroli o tenir un país que gairebé tot el que ingressa per turisme s'ho gasta en petroli, amb una pèrdua de renda important. Podem decidir ser més pobres i no buscar

Canàries
"És bo que un país busqui petroli, però el ministre Soria s'està equivocant"

Aposta
"S'hauria de potenciar la indústria amb fons europeus que ara rep l'agricultura"

Preu
"La factura de la llum hauria de dependre íntegrament del consum de cadascú"

MANOLO GARCÍA

"Ens vam equivocar amb les renovables i els horts solars"

petroli, o ser menys pobres i buscar-ne. S'ha de debatre i prendre la decisió. I una cosa que afecta una zona turística fa que s'hagi de prendre la decisió amb consens, amb tranquil·litat de la gent, i amb compensacions. Jo crec que no hi ha cap problema. Només cal anar als fiords noruecs, on s'extreu petroli, i allò és una meravella. En principi és bo que el país busqui petroli perquè tenim una gran dependència energètica, però les coses s'han de fer d'una altra manera. Crec que el ministre Soria s'està equivocant, que ho ha gestionat malament.

I amb el fracking passa el mateix? També cal un debat de país, saber què es vol, i tranquil·litat i assegurar que hi ha consens. Quan el territori s'hi nega, no es pot fer.

El govern central ha canviat el sistema de tarifes de la llum. ¿Pesa massa la part fixa, actualment?

En contra del que vam fer nosaltres, ells han pujat la part fixa i han abaxat la part del consum. Jo apostaria per abaxar la part fixa fins i tot a zero o negativa, que hi hagués una part que no es pagués, i després anar penalitzant el consum. Aquest sistema anima la gent a estalviar i és més progressiu. El sistema actual és més regressiu. És més just socialment i mediambientalment tenir un terme de potència molt baix o zero, i anar penalitzant el consum. És més eficient. La subhasta a nosaltres també ens ir-

ritava, però tinc dubtes sobre l'alternativa de vincular el preu al pool [preu del mercat majorista en cada moment]. Perquè el pool té molta volatilitat, i això és dolent perquè ens agrada estar tranquils, i a més no saps quin preu pagaràs per l'electricitat fins que l'has consumit. És com anar a un restaurant i anar menjant sense saber què pagaràs per cada plat.

¿La crisi ha demostrat que feia falta més política industrial?

Vam trencar amb la frase, que ara no se sap qui va dir, que la millor política industrial és la que no existeix. La pèrdua de teixit industrial des de l'any 2000 ha sigut de cinc punts. Les regions amb més indústria tenen menys atur, més capacitat exportadora i una renda per càpita més alta. S'ha de recuperar la capacitat industrial, però això és difícil de fer per al govern. És també una decisió de país. Han d'anar de bracet totes les administracions i el sector privat. S'han de fer moltes coses en formació, en logística, en polítiques públiques i en finançament. Ha de ser una aposta de país i europea. Els fons europeus que fins ara s'han dedicat a agricultura i infraestructures s'han de dedicar també a la indústria. Més a la indústria que a les infraestructures, perquè hi ha una pèrdua de pes del sector industrial a Europa.

La seva aposta pel cotxe elèctric no ha sigut la salvació del sector. No, però les ajudes s'esgoten. He